

drugod, zato so ga drugam poslali, ne da bi se na to ozirali, da se mu moti družinsko življenje ter napravlja škoda. Več podobnih slučajev je bilo pred nekaterimi leti na Tolminskem. Vsi navedeni in omenjeni slučajji kažejo, da se ne smemo sami sebe zapustiti, ampak moramo skrbno čuvati svoje pravice. D.

Risanje v ljudski šoli po sedanjih zahtevah.

Spisal Fr. Suher.

(Dalje.)

Kako smo risali doslej? Učitelj je narisal obliko na tablo, učenci so jo prerisavali s svinčnikom tako dolgo, da je bila učiteljski podobna. Na višjih stopnjah so jih obdelovali s svinčnikom in radirko tako dolgo po več ur, da so ustrezale učiteljevemu okusu. Pisati pa smo se učili po diametralno nasprotni metodi. Nikdar še ni prišlo učitelju na misel, da bi napisal učencem črko, ki bi jo naj prerisavali in obdelovali tako dolgo, da bi bila učiteljski podobna, učitelj pa bi jo potem shranil in predložil inšpektorju kot sad njegovega truda in uspeh njegove metode. Nasprotno: ne na papirju, ampak v roki in volji je uspeh pouka. Otrok zna pisati in zapiše črko v enem trenutku; a naučil se je te spretnosti tako, da je črko ponavljal, dokler mu ni prešla popolnoma v roko. Če piše zdaj besedo, ne misli več na obliko črk; te posnema avtomatično.

Tako se godi tudi pri prostolehtnih vajah. Eno izmed navedenih oblik vadimo, dokler je roka ne zapiše avtomatično kakor črko. Kakor pa v prvem razredu v pisanju ne pridemo do zaželenih spretnosti, ampak šele potem, ko smo se vadili več let, tudi tu v risanju ne moremo zahtevati, da bi se naučili dovršeno ene oblike, potem druge i. t. d., ampak vaje bomo uredili v koncentriških krogih; sicer bi bile dolgočasne in bi utrudile.

Materijal, ki ga rabimo, je za risbe v veliki obliki oglje in ovojen papir. Oglje, ki mora biti najboljše vrste, je najpripravnejše, ker je mehko in drži gladko po papirju, če ga držimo prav. Papir lahko obrišemo in porabimo za prihodnje vaje. Kadar pa hočemo risbo shraniti, izbrišemo oglje in prevlečemo sled z barvnikom ali svinčnikom.

Tudi prostolehtne vaje so snov za vse stopnje risarskega pouka.

Vaje naj bodo pripravne. Na spodnji stopnji so prav enostavne, le na višji stopnji smejo biti bolj sestavljene. Enostavne, pa različne oblike so manj težke, nego sestavine istih oblik v enem liku. Težak je dalje tudi začetek; ko je pa priučena ena oblika, je druga desetkrat lažja. S krivo črto začnemo, ker je za te vaje mnogo bolj pripravna nego ravna in ker nudi otroku mnogo več prostosti pri gibanju nego ravna. In baš gibanje je, kar otroka zanima in veseli. Mir ga mori in ne ustreza njegovi naravi. Ravna črta pomeni nekaj trdnega, okamenega — živahnemu otroškemu duhu nasprotujočega. Končno ne more biti naš smoter, da bi otroka naučili delati ravne črte. Ravnih črt v naravi skoraj ni. Kjer se nahajajo pristne ravne črte, so na predmetih, ki jih rišemo navadno s črtalom in šestilom. V prostoročnem risanju pa izključujemo te pripomočke; dovoljeni so samo v porabnem risanju, v ornamentiki.

Proste vaje s čopičem.

S prostolehtnimi vajami izhajamo, dokler gre za predmete, ki jih lahko izražamo s črto. Kadar pa je treba ploskve predstavljati — in to je vedno pri risanju po predmetih —

tedaj se moramo posluževati izrazil, ki so pripravnejša za risanje ploskev, in to sta čopič in barva.

Ako bi prej risali s svinčnikom in med konture polagali barve, bi bili tam, kjer smo bili prej. V mislih imamo torej slikanje s čopičem brez kontur, zaznamovanih s svinčnikom. Da bi bilo to težje nego prejšnje postopanje, je predsodek, ki pade, kakor hitro začnemo s prvimi poizkusi, če snov prav izbiramo in pravilno in spretno ravnamo. To je praksa dokazala — da se pa tudi teoretično utemeljiti. Vse, kar rišemo, predstavljamo s ploskvami, torej z dvodimenzionalnimi tvori. Gotovo pa bomo lažje zadeli razmerja ploskve, ako rišemo kar ploskev, torej ako izpolnimo prostor z barvo in šele nazadnje napravimo konture. Če je med konturami prostor napolnjen z barvo, nam je pregled lažji in napake so očitne; ne pa tako, če imamo same konture. Barvana ploskev se dvigne od drugobarvnega papirja in nam pomaga najti napako, ki se tudi lahko popravi, dokler je še barva mokra. Dalje: Ako pogledamo predmet, ne vidimo najprej kontur, ampak le ploskev, ki je napolnjena z barvnim tonom. Iz tega je razvidno, da je kontura drugotna, ploskev prvotna; konturo najdemo šele, ko jo od ploskve abstrahiramo. Kadar rišemo s čopičem, izvršujemo to abstrakcijo polagoma in naravnim potom, zakaj najprej napravimo ploskev z barvo, potem jo šele omejimo.

Mislamo si, da rišemo telo. Pri tej priliki moramo izvršiti naslednje abstrakcije:

1. Abstrahirati moramo tretjo dimenzijo popolnoma; lik je dvodimenzionalen, telo pa tridimenzionalno.
2. Na liku moramo abstrahirati konture in
3. abstrahirati moramo v teh konturah barvo in luč; brez njih ni predmetov.

(Dalje.)

Vestnik.

Svoji k svojim! Šolska vodstva in krajne šolske svete prosimo, da naročajo odslej vse šolske tiskovine v naši tiskarni (A. Klein). Da bo mogoče pravočasno ustreči vsem naročilom, prosimo, da se začno interesenti zglašati takoj, da ne bo zamud in nerednosti. Do danes še ni definitivno določeno, ali bodo že z novim šolskim letom uvedene nove šolske tiskovine. A to je vseeno: ostanejo li stare ali bodo uvedene nove, naša tiskarna bo naročnikom ustregla v vsakem primeru, treba je samo pravočasnih naročil. Ako odloči deželni šolski svet, da pridejo z novim šolskim letom v veljavo nove tiskovine, postrežemo naročnikom pravočasno z novimi tiskovinami, ako pa ostane s šolskim letom 1906/7 še pri dosedanjih šolskih tiskovinah, postreže naša tiskarna tudi s temi. Javljamo, da nam je mogoče glede šolskih tiskovin za sedaj ustreči samo šolskim vodstvom, oziroma krajnim šolskim svetom na Kranjskem. Ko se popolnoma uredimo in ustanovimo, bo nam mogoče ustrezati vsakemu naročilu, naj pride s Štajerskega ali s Primorskega. Ravnajmo se po geslu „Svoji k svojim!“

Kongresa srbskega učiteljstva meseca avgusta v Belgradu se udeleži kot zastopnik „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ tudi tovariš Milivoj Berberović, učitelj-voditelj srbske šole v Trstu.

Učiteljski dobrotniki. „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“ so darovali: tov. Janko Rudolf, nadučitelj in tov. Marija Bolè, učiteljica v Št. Vidu pri Vipavi, pristojbina izpraševalne komisije: 6 K 66 h; učiteljstvo ljubljanske okolice ob priliki okrajne učiteljske konference zložilo v spomin na slovo g. e. kr. okrajnega šolskega nadzornika Vilibalda Zupančiča 21 K 85 h; učiteljstvo tržiškega sodnega okraja čisti dohodek koncerta v Radovljici, dne 7. julija 116 K 12 h; tvrdka Fran Ksav. Souvan v Ljubljani, v smislu „gospodarskega programa“ za drugo četrtletje 45 K 24 h; tov. Fran Bračič,

nadučitelj v Št. Vidu pri Planini, nabral ob priliki učiteljskega zborovanja v Kozjem, 10 K; trgovsko-obrtna registrovana zadruga v Gorici 200 K pokroviteljine. Živili učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati! — Koprski učiteljskišniki so poslali 120 K prebitka koncerta, ki so ga priredili v Gorici. Na željo darovalcev se vpiše znesek na račun ustanovnine goriškega učiteljskega društva. Koncert se je završil sijajno. Udeležila se ga je skoro vsa goriška inteligenca. Vrlim prirediteljem vse priznanje!

Letnino za učiteljski konvikt sta plačala tov. Peter Repič, nadučitelj in tov. Viljeldmina Repič, učiteljica na Uncu. Bog plati!

Imenovanje. Gcsp. Josip Verbič, e. kr. vadniški učitelj, je imenovan za glavnega učitelja na e. kr. učiteljišču v Ljubljani. Iskreno nas veseli, da se je gosp. Verbič pospel od ljudsko-šolskega učitelja do srednješolskega profesorja, zato mu od srca čestitamo.

Točnost v izplačevanju. Na ljubljanski realki so končali dne 30. aprila obrtno nadaljevalno šolo, kjer poučuje tudi več ljubljanskih tovarišev. Toda v naši slavni in hvaležni domovini, ki ji učiteljstvo od pamtiveka hlapčuje, tistim tovarišem, ki so do 30. aprila letos na ljubljanski realki krotili in učili rokodelčice, niso še do danes izplačali krvavo zasluženih krajcarjev. Skoro že tri mesece čakajo na svoj zaslužek in prihajajo do prepričanja, da se turške razmere mnogo ne razlikujejo od naših. Radovedni smo, kdo je temu kriv. Radi bi se mu primerno zahvalili.

Schulverein in Šiška. Iz Šiške nam pišejo: Že s prihodnjim šolskim letom ustanovi to društvo v Šiški — „riba-fiš, miza-tiš-šolo“. No, s tem Germanija ne bo veliko pridobila in Slovenija ne veliko izgubila. Škoda le za denar, ki bi se bolje porabil na komarjevo nedeljo v Šiški! Pa kaj hočemo! To stoletje še ni glede vere tolerantno, kako bo tolerantno glede jezika in narodov!

V deželni šolski svet istrski so imenovani za prihodnjih šest let: Peter Marež, gimnazijski ravnatelj v Pulju, Ivan Bizjak, gimnazijski ravnatelj v Kopru, Viktor Bežek, ravnatelj moškega učiteljskega v Kopru, in Vincencij Zamlič, župnik v Voloski.

Puljska „Narodna Prosveta“ piše v zadnji številki jako simpatično o naši tiskarni. Pravi: „To je hvalevrijedan napredak i velik korak, kojim se može slovensko učiteljstvo zbližati podičiti.“

„Prosveta“, glasilo prijateljev srbske narodne prosvete, želi v zadnji številki našemu tiskovnemu društvu najlepšega uspeha in pravi, da je slovensko učiteljstvo, ki je po številu najmanjše med slovanskim učiteljstvom, lep zgled, kaj vzmore doseči sloga in vztrajnost.

Anonimne ovadbe. Kakor se vidi, so glede našega novega podjetja tudi anonimne ovadbe (recte denuncijanstva) začele igrati svojo primerno ulogo. Odkod izvirajo in kak namen imajo, nam ne kaže razpravljati danes. Vemo pa, da pride dan plačila!

Napadi v „Slovencu“, ki merijo na našo tiskarno, prihajajo iz učiteljskih krogov. Tako smo zvedeli iz zanesljivega vira. Ne obsojamo nikogar, ker se tisti, ki je provzročitelj takih napadov, obsoja sam. Kdor pljuje v lastno skledo, je vse prej kakor pameten človek. Preko vseh takih in enakih izbruhov zaslepljenosti in strasti pa stopamo naprej do svojih smotrov! Sovraštvo nevoščljivcev in intrigantov nas le krepi in izpodbuja k še vztrajnejšemu delu!

Tovariš Grmek jemlje „Slovenca“ mirno spanje „Slovenec“ ga denuncira in se zaganja celo v njegovo ženo, da je naravnost ostudno. Ker je Grmek pošten in dostojen človek, mu krade čast in denuncira celo nad vse poštenega in mirnega nadzornika Zupančiča, ker vestno izpolnjuje svojo dolžnost in po nedolžnem ne preganja tovariša Grmeka in njegove žene. Zaradi znane sorske afere kliče na pomoč državno pravdnštvo in zahteva od njega, naj ugonobi zakonski par Grmek. Ker pa še ni avstrijska justica inkvizitor „Slovenčevih“ pismarjev, smo prepričani, da so vsi napadi in vsa denuncijanstva imenovanega lista samo udarci po vodi. Koliko simpatije uživa Grmek, je pokazala gasilska slavnost, ki jo je priredil zadnje nedelje v Sori. Prišle so v Soro nepregledne množice občinstva, dasi je

„Slovenec“ z najhujšim strupom pisal proti Grmeku in njegovi prireditvi. Slavnost se je izvršila dostojno in sijano, kar bodi tovarišu Grmeku v zadoščenje za brezbrojne ostudne napade katoliškega „Slovenca“.

Kočeovski mandat. Odsek za volilno preosnovo je 12. julija sprejel nemški predlog, naj se da Kočevarjem na Kranjskem poseben mandat. To je gotovo velika krivica in protežiranje Nemcev, ali vsakdo, ki pazno zasleduje politične dogodke, je bil prepričan, da bo do tega prišlo. Kočevarji so namreč že odnekaj posebni ljubljenci avstrijskih Nemcev, ki jih na vse načine podpirajo in imajo za nekake mučenike in pionirje nemštva „im Slavenlande“. — Odložili so pri tem glasovanju nemški klerikali in krščanski socialisti, ki sicer vedno naglašajo pravičnost, a se to pot niso mogli odtegniti vplivu svojih nemških tovarišev, najbolj iz strahu, da se ne bi proti njim začela zaradi tega strastna gonja. — Zastopnik socialistov, dr. Adler, je glasoval proti kočevskemu mandatu. Njegovo postopanje v odseku za volilno reformo se od slovenske strani deloma krivično sodi. On je izjavil precej, ko se je jelo določevati število mandatov za posamezne dežele, da bo glasoval za vladni načrt, ki sicer ni popolnoma pravičen, ki pa je sad pogajanja s posameznimi strankami in torej najlažje sprejemljiv. Zato ni predlagal nobene izpremembe, tudi tam ne, kjer se njegovi stranki godi krivica, in tudi glasoval zoper vse predloge, ki niso imeli za podlago kompromisa med strankami in če so bili tudi sicer pravični. Ker se ni dosegel kompromis zaradi zvišanja števila slovenskih mandatov na Štajerskem in Koroškem in radi kočevskega mandata, je glasoval dosledno zoper vse te predloge. Ko se je pa za kočevski mandat vseeno sprejel, je glasoval tudi on, naj se da zato Slovincem na Štajerskem še en mandat. Glasoval pa je tudi že poprej zoper predlog Italijanov, naj se napravi v Dalmaciji en laški mandat, in zoper nemškega, naj se ustanovi en nemški mandat v Galiciji. — To se nam je zdelo potrebno povedati o tej zadevi, da učiteljstvo zve resnico, ki je ne more zvedeti iz naših političnih listov. Seveda trdimo tudi mi, da se je zgodila Slovincem na Štajerskem in zlasti na Koroškem velika krivica. Tudi bi bilo mnogo več vredno, da bi se bil kot kompenzacija za kočevski mandat dobil en mandat na Koroškem, kar bi se bilo gotovo dalo doseči.

Letošnji zrelostni izpiti so na e. kr. učiteljišču v Kopru pod predsedstvom e. kr. deželnega šolskega nadzornika Frana Matejčiča trajali od 27. junija do 7. julija. Izpit je delalo 48 rednih kandidatov, in sicer 27 Slovencev, 3 Hrvatje in 18 Lahov. 2 Laha sta prebila izpit z odliko, 25 Slovencev in 13 Lahov je dobilo izpričevalo zrelosti, 2 Slovenca in 1 Lah imajo ponavljalni izpit, 1 Hrvat in 2 Laha pa so reprobirani za eno leto. Izpitu se je tudi prijavilo 6 privatistov, in sicer 3 Slovenci in 3 Lahi. Od teh je prebil izpit samo 1 Lah, 1 Slovenec je dobil ponavljni izpit, ostali pa so med izpitom odstopili. Izpričevalo zrelosti so dobili sledeči Slovenci: Baša Anton iz Bitinj (Kranjsko), Borštnik Srečko iz Dolj (Kranjsko), Črne Blaž iz Tomaja, Čok Jožef iz Lonjera, Faganeli Anton iz Mirna, Ivančič Adalbert iz Kobarida, Koršič Vladimir iz Gorice, Lavrenčič Alojzij iz Kamnja, Lomšek Anton iz Cerkelj (Kranjsko), Mikuš Matevž iz Črnega vrha (Kranjsko), Močnik Jožef iz Bukove, Mravljak Dragotin iz Vuzenice (Štajersko), Nemic Peter iz Bilj, Pahor Jožef iz Sežane, Podgornik Filip iz Gorenje Tribuše, Reja Rudolf iz Gorice, Rustja Jožef iz Orehka, Stebulj Adalbert iz Trsta, Šubic Alojzij iz Boveca, Toroš Pavel iz Medane, Vrčon Miloš iz Dobravelj in Vertovec Ciril iz Doline.

Tovariš B. Andolšek, poverjenik „Slovenske Šolske Matice“ za litijski okraj, nas prosi, naj prijavimo te-le vrstice: Naša „Slovenska Šolska Matica“, ki se tako lepo razvija in ki že zdaj prinaša jako zanimive, duhu časa primerne, aktualne članke — bodi naše zavetje, bodi naš ponos! Skrb učiteljstva je, da ji pomore do njene popolnosti. — Dne 27. junija ob priliki uradne okrajne učiteljske skupščine za litijski okraj v Zatičini ni prijavila svojega pristopa niti polovica šol — in noben član učiteljstva. Apeliram še enkrat na razsodnost cenjenih tovarišic in tovarišev, da preskrbe pri kraj. šol. svetih tozadevne zneske, da postanejo vsaj vse šole našega okraja člani „Slovenske Šolske Matice“. Hkrati pa pričakujem, da pristopi še nekaj tovarišev in tovarišic, zlasti pa oni, ki ste bili že lansko leto člani. —

Ker sem po pravilih že odposlal prejeti denar blagajniku g. gimn. ravnatelju Andreju Senekoviču, prosim, da pošljejo novi člani letnino naravnost prej imenovanemu g. blagajniku.

Iz Radovljice nam poročajo: V veliki novi, krasni dvorani g. Kunstlja v Radovljici nam je napravilo vrlo učitelstvo tržiškega sodnega okraja pod vodstvom tovariša K. Mahkote v soboto dne 7. t. m. zvečer koncert v prid „Učiteljskemu konviktu“ v Ljubljani. Na vzporedju je bilo 8 točk, kakor dvoročno igranje na klavirju, gosli s spremljevanjem klavirja, mešani zbori, moški zbor, četverspev in solo-petje. Vse točke vzporedja so se vršile gladko in dovršeno, s pravim umetniškim čuvstvom. Vse točke izbranega vzporedja so bile od precej številnega občinstva pohvaljene z burnim ploskanjem, nekatere točke so se morale na burno zahtevanje občinstva ponavljati. Prav posebno je občinstvu ugajala zaradi melodiječnosti in finega prednašanja Juvaneva pesem „Planinarica“ in izvrstno solo-petje tovariša K. Mahkote. Le-ta tovariš je bil tega večera s svojim prijetnim glasom izredno razpoložen. Prav posebno je ugajal tudi znani učiteljski kvartet, ki je umel prednašati vsako svojo pesem res z umetniško dovršenostjo. Da je bil tiskani vzpored precej obširen, je nehalo koncertovanje dragih nam tovarišev in tovarišic šele z njihovim odhodom v Tržič okrog 1. ure zjutraj; zakaj po dovršenem vzporedju na odru so bile mahoma postavljene v dvorani mize s stoli, kjer se je vrstila pesem za pesmijo, vsaka hrupno aplavdirana. Bil je prav umetniško zabaven večer. Le žal, da so morali mili nam tovariši in tovarišice tako rano odditi zaradi svojega nastopa drugega dne v Kranju. Veselo je bilo opazovati, kako je navzoče občinstvo pri slovesu pevcev in pevk burno zahtevalo, da naj se mu zapoje še enkrat pesem „Planinarica“. Koncert je posetila skoraj vsa radovljiška inteligenca, posebno v obilnem številu gg. uradniki s svojimi damami. Videli smo n. pr. g. c. kr. okrajnega glavarja Ot. pl. Detelo, g. sodnega svetnika Ferka, g. pristava Nagodeto itd., opazili smo iskrenega prijatelja učiteljstva, g. župana dr. Vilfana itd. Prišlo je tudi nekaj prijateljev učiteljstva iz okolice, le žal, da ne v obilnem številu. Kriva temu je morda okolščina, da se niso vabila h koncertu razpošiljala v obilnejšem številu, da ni bilo prej brati v kakem slovenskem učiteljstvu naklonjenem listu o nameravanem koncertu in da se ni malo bolj agitiralo za koncert; zakaj dva ali tri dni pred koncertom razpošiljati iz daljnega kraja vabila, in že tale nekaterim osebam, je po našem mnenju vendarle prepozno. Uspeh koncerta je bil vendar imeniten v moralnem in denarnem oziru, pokazal je namreč, kaj zmora slovensko napredno učiteljstvo s svojim složnim delom, ki je donesel prepotrebno „Učiteljskemu konviktu“ zopet okrog 120 K čistega dobička. Le nekaj nas je pri tem zabavnem večeru motilo. Opazili smo namreč, da se je veliko število tovarišev in tovarišic iz daljne in bližnje okolice odlikovalo s svojo — odsotnostjo; no, pa v prihodnje bo najbrže bolje. Vam pa, predragi tovariši in cenjene tovarišice tržiškega sodnega okraja, lepa hvala za prekrasni večer!

Razgled po šolskem svetu.

— **Šolstvo na Dunaju.** V dunajskem okraju Semmeringu nameravajo s prihodnjim šolskim letom uvesti na nekaterih šolah poldnevni pouk, ker je premalo šolskih poslopij. Za šole dunajski klerikalni mogotci nimajo denarja, pač pa za razne drage bankete in bratovščine.

— **Boj proti analfabetizmu s pomočjo zasebnega poučevanja.** Pod tem naslovom je izdal poljski odbor „Towarzystwa Szkoly Ludowej“ v Galiciji razglas, v katerem popisuje žalostne prosvetne razmere v Galiciji ter pozivlje poljsko občinstvo, da z zasebnim poučevanjem odstrani analfabetizem iz dežele. V pozivu se trdi, da je od 3,000.436 Poljakov v Avstriji 1,181.726 odraslih analfabetov; 375.899 jih pa zna samo čitati. Velikanski odstotek od te številke pripada na Galicijo, ki ima sama 1,158.282 poljskih analfabetov med 2,789.788 poljskimi prebivalci. V Galiciji je 900 občin brez šole; 104.000 otrok zaradi nedostatka šol ne hodi v šolo. Zato se v pozivu svetuje, da „vsak, ki zna čitati in pisati, nauči enega analfabeta pisati in brati — da tako sčasoma izgine ta sramota poljskega naroda.“

— **Število poljskih ljudskih šol v Šleziji.** V Šleziji je 505 javnih ljudskih šol; od teh je 233 nemških, 128 čeških

in 142 poljskih; 24 nemško-čeških in 28 nemško-poljskih. Te šole je obiskovalo preteklo šolsko leto 118.742 otrok. V Šleziji biva 220.371 Poljakov, 146.360 Čehov in 296.570 Nemcev, Nemci imajo 233 ljudskih šol, Poljaki pa samo 142. Dvojna mera!

Listnica uredništva.

V Istro. Priobčimo prihodnjič v celoti. Pozdrav! — Zaradi tesnega prostora smo morali več spisov odložiti do prihodnjič. Pride vse na vrsto!

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 390.

Štajersko.

Na novo ustanovljeni dvorazredni ljudski šoli v Volčjivasi je z začetkom bodočega šolskega leta 16. septembra namestiti nadučiteljsko in učiteljsko službo s plačilom po II. krajnem razredu stalno, učiteljsko službo oziroma tudi začasno. Nadučitelju se tudi prepusti v porabo ena mala njiva, učitelju pa ena soba v šolskem poslopiju brezplačno.

Obeh deželnih jezikov popolnoma zmožni prosilci oziroma prosilke naj vložijo svoje pravilno opremljene prošnje do 5. avgusta t. l. pri krajnem šolskem svetu v Volčjivasi pošta Križovci.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru, dne 7. julija 1906.

Št. 1680.

Primorsko.

Podpisani c. kr. okrajni šolski svet razpisuje v definitivno, odnosno provizorično nameščenje te-le službe:

1. Mesto učitelja-voditelja III. plačne vrste na enorazrednicah: Brannica, Gabrovica, Kobljeglava, Škoflje in Štjak.
2. Mesto učitelja v Sežani za ekspozituro v Orleku pri Sežani.
3. Mesto učiteljice na trirazrednici v Lokvi.

Prosilci, oziroma prosilke naj vložijo svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potem na c. kr. okrajni šolski svet v roku 14 dni od dneva razglasitve v „Osservatore Triestino“.

Dohodki so ustanovljeni z zakonom od 14. januarja 1906, dež. zak. in uk. št. 10.

C. kr. okrajni šolski svet, Sežana, 9. julija 1906.

Št. 1748.

V šolskem okraju goriške okolice se razpisuje v stalno ali začasno nameščenje:

1. Mesto nadučitelja na trirazrednici v Rihembergu in na dvorazrednicah v Sovodnjah in Ligu.
2. Mesto učitelja-voditelja na enorazrednicah v Batah, Dol. Branič, Gaberjah na Vipavskem, na Gradišču, v Lomu, Lokoveu, Lokvah, pri Muraveih, v Ravnih, Vedrijanu, Višnjeviku in pri Voglarjih;
3. mesto potovalnega učitelja za Banjšice-Vrh, Podlako-Dol., Lakovec in Srednje-Kambreško.
4. Mesto učitelja na štirirazrednicah v Dornbergu in Podgori ter na trirazrednicah v Ajdovščini, Mirnu in Vrtojbi.
5. Mesto učiteljice na štirirazrednici v Solkanu, na trirazrednici v Ajdovščini in na dvorazrednicah v Št. Ferjanu, Ligu, Prvačini, Ročinju in Šmarjah.

S temi službami spojeni prejemki so določeni v postavi z dne 14. januarja 1906, dež. zak. št. 10. Potovalni učitelj za Banjšice-Vrh dobiva potnino letnih 300 K, druga dva potnino letnih 260 K.

Prosilci in prosilke za katero teh mest naj vložijo z vsemi spričevali, imenovalnimi dekreti in z dekreti o podeljenih petletnih opremljene prošnje najpozneje do vštete dne 4. avgusta t. l. uradnim potem pri podpisnem okrajnem šolskem svetu.

Prepozno došle ali v gornjem roku nepopolno opremljene prošnje se ne bodo vpoštevale.

C. kr. okrajni šolski svet v Gorici, dne 16. julija 1906.

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“